

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **Pražské vzdělávací středisko - jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky, s.r.o., IČO 27233693**
sídlem V Pitkovičkách 11, 104 00 Praha 10
zastoupena advokátem prof. Dr.h.c. JUDr. Janem Křížem, CSc.,
sídlem Rybná 678/9, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**
sídlem Karmelitská 529/5, 118 12 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 6. 8. 2020 č. j. MSMT-30517/2020-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž ministr školství, mládeže a tělovýchovy (dále též „ministr“) zamítl rozklad žalobkyně a potvrdil své předchozí rozhodnutí ze dne 30. 4. 2020 č. j. MSMT-18095/2020-4 ve zkráceném přezkumném řízení (dále též „rozhodnutí ministra ve zkráceném přezkumném řízení“). Tímto rozhodnutím ministr ve zkráceném přezkumném řízení výrokem I. zrušil rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“) ze dne 24. 1. 2020 č. j. MSMT-34737/2019-6 v části týkající se zápisu místa poskytování vzdělávání nebo školských služeb do rejstříku škol a školských zařízení na adrese Palackého třída 426/87, Královo Pole, 612 00 Brno, a věc vrátil k novému projednání ministerstvu podle § 97 odst. 3 zákona č.

500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*správní řád*“), a výrokem II. rozhodl, že účinky rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení nastávají právní mocí rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení podle § 99 odst. 3 správního řádu.

2. Ze spisového materiálu vyplývají tyto podstatné skutečnosti.
3. Dne 30. 8. 2019 žalobkyně, tehdy žadatelka, podala žádost o zápis změny v rejstříku škol a školských zařízení, a to o zápis dalšího místa poskytování vzdělávání nebo školských služeb na adrese Palackého třída 426/87, Královo Pole, 612 00 Brno, s přílohami.
4. Dne 24. 1. 2020 ministerstvo rozhodnutím č. j. MSMT-34737/2019-6 prvním výrokem s účinností ode dne 24. 1. 2020 zapsalo žadatelce do rejstříku škol a školských zařízení požadované místo poskytovaného vzdělávání nebo školských služeb na adrese „*Palackého třída 426/87, Královo Pole, 612 00 Brno*“, současně s účinností od stejného data, ode dne 24. 1. 2020, a druhým výrokem provedlo výmaz z rejstříku škol a školských zařízení místa poskytovaného vzdělávání nebo školských služeb na adrese „*Veveří 331/95, Veverí, 602 00 Brno*“.
5. Proti druhému výroku ohledně výmazu místa poskytovaného vzdělávání nebo školských služeb na adrese „*Veveří 331/95, Veverí, 602 00 Brno*“ podala žalobkyně rozklad. Zápis požadovaného místa poskytovaného vzdělávání nebo školských služeb do rejstříku škol a školských zařízení na adrese „*Palackého třída 426/87, Královo Pole, 612 00 Brno*“, nabyt právní mocí dne 18. 2. 2020.
6. Ministr o rozkladu žadatelky rozhodl dne 30. 4. 2020 pod č. j. MSMT-18095/2020-3 tak, že zrušil rozhodnutí ministerstva ze dne 24. 1. 2020 č. j. MSMT-34737/2019-6 v části druhého výroku, v níž byl proveden výmaz z rejstříku škol a školských zařízení místa žadatelkou poskytovaného vzdělávání nebo školských služeb na adrese „*Veveří 331/95, Veverí, 602 00 Brno*“ a věc vrátil k novému projednání.
7. Ministr ve zkráceném přezkumném řízení rozhodl dne 30. 4. 2020 pod č. j. MSMT-18095/2020-4 tak, že výrokem I. zrušil rozhodnutí ministerstva ze dne 24. 1. 2020 č. j. MSMT-34737/2019-6 v části prvního výroku týkající se zápisu místa poskytování vzdělávání nebo školských služeb žadatelkou do rejstříku škol a školských zařízení na adrese Palackého třída 426/87, Královo Pole, 612 00 Brno, a věc vrátil k novému projednání ministerstvu a výrokem II. rozhodl, že účinky rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení nastávají právní mocí rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení. Rozhodnutí odůvodnil tak, že žádost žadatelky není v souladu s dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky nebo příslušného kraje podle § 148 odst. 3 písm. a) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*školský zákon*“), jelikož podle bodu 6. části A. kapitoly 2. Dlouhodobého záměru vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky 2019-2023 (dále jen „*Dlouhodobý záměr*“) vyplývá zákaz zápisu nových míst vzdělávání poskytovaného jazykovými školami s právem státní jazykové zkoušky do rejstříku škol. Proti tomuto rozhodnutí ministra podala žadatelka rozklad, o kterém rozhodl ministr napadeným rozhodnutím.
8. V napadeném rozhodnutí (ze dne 6. 8. 2020 č. j. MSMT-30517/2020-3) ministr rozklad žadatelky zamítl a rozhodnutí ministra ze dne 30. 4. 2020 pod č. j. MSMT-18095/2020-4 potvrdil. V odůvodnění uvedl, že žádost žadatelky o zápis školy nebo školského zařízení do rejstříku není v souladu s dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky nebo příslušného kraje, na který poukázal. Díkce školského zákona a dlouhodobého záměru vymezuje zákonný rámec pro vedení těch údajů v rejstříku škol a

školských zařízení, jež se týkají místa, kde se uskutečňuje vzdělávání nebo školské služby. Jelikož ze zákona a z dlouhodobého záměru vyplývá zákaz zápisu nových míst vzdělávání poskytovaného jazykovými školami s právem státní jazykové zkoušky do rejstříku škol a školských zařízení, má ministr za to, že rozpor s právními předpisy, jež byl zjištěn v napadeném rozhodnutí, je v tomto případě zřejmý. V předmětné věci je irrelevantní, zda by zápisem nového místa poskytovaného vzdělávání podle nepodloženého tvrzení žadatelky *de facto* došlo ke změně v kvalitě poskytovaných služeb, toto hledisko není v rámci předmětného řízení vůbec posuzováno. Je irrelevantní, že zápisem nedochází ke změně v kapacitě školy, když místo poskytovaného vzdělávání představuje zcela odlišný údaj zapisovaný do rejstříku škol a školských zařízení, než je údaj o kapacitě školy. Zápis místa poskytování vzdělávání nebo školských služeb na adrese Palackého třída 426/87, Královo Pole, 612 00 Brno, do rejstříku škol a školských zařízení byl vydán v rozporu s § 148 odst. 3 ve spojení s § 149 odst. 4 školského zákona a příslušnými ustanoveními dlouhodobého záměru. Tento rozpor je zcela zřejmý a zjevný přímo ze spisového materiálu. Je třeba proto odmítnout jako nepřiléhavou námitku žadatelky stran kapacity školy a kvality poskytované výuky, ale rovněž námitku žadatelky stran tvrzené nezákonnosti napadeného rozhodnutí. K tvrzení narušení ústavně garantovaného práva na podnikání ve smyslu ustanovení čl. 26 Listiny základních práv a svobod poukazuje ministr na konstantní judikaturu ve vztahu k institutu dlouhodobého záměru, kdy byl ze strany Nejvyššího správního soudu opakovaně (např. v rozhodnutích ze dne 31. 3. 2009 č. j. 7 As 52/2007-136, a ze dne 30. 11. 2010 č. j. 2 As 66/2010-74) označen soulad s dlouhodobým záměrem jako jedna z obhajitelných zákonných podmínek pro provádění zápisů a změn v rejstříku škol a školských zařízení, přičemž ústavní konformitu institutu dlouhodobých záměrů a jejich aplikace ve vztahu ke shora citovanému ustanovení Listiny základních práv a svobod dovodil i Ústavní soud v usnesení ze dne 4. 1. 2010 č. j. IV. ÚS 1508/09 i v nálezu ze dne 9. 7. 2019 č. j. Pl. ÚS 34/17.

9. Námitky žalobkyně lze rozdělit do následujících žalobních bodů:

10. *V prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá nesprávné právní posouzení věci. Ačkoli bod 6 části A. kapitoly 2. Dlouhodobého záměru stanoví ve vztahu k státním jazykovým školám s právem státní jazykové zkoušky, že do rejstříku škol nebudou vzhledem ke klesajícímu počtu žáků a dostatečným kapacitám zapisována nová místa poskytovaného vzdělávání, nelze toto ustanovení vykládat bezvýjimečně a formalisticky. Podle žalobkyně nesmí Dlouhodobý záměr obsahovat diskriminační ustanovení. Záměrem žalobkyně bylo přesunout do nového místa část výuky z místa stávajícího, nemělo tedy dojít k navýšení současné kapacity ani k navýšení maximální schválené kapacity, nýbrž ke zkvalitnění výuky, neboť po přesunu by bylo možné studentům upravit rozvrhy, aby výuka končila nejpozději v 18:00 hodin a nebyla vedena ve večerních hodinách. Podle žalobkyně je zápis nového místa výuky v souladu s cíli Dlouhodobého záměru i s nálezem Ústavního soudu ze dne 9. 7. 2019 sp. zn. Pl. ÚS 34/17.
11. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně namítá nedostatečné zjištění skutkového stavu. Žalovaný se nezabýval argumentací, že zápisem dalšího místa výuky se nezvýší maximální kapacita školy, nýbrž dojde ke zkvalitnění výuky. Žalovaný též ignoroval, že Dlouhodobý záměr cílí primárně na české studenty a na nenavyšování konkurence na ně zaměřené. Žalobkyně je však orientována na zahraniční klientelu, její poptávka je předem daná (jedná se o zájemce o studium nebo práci v ČR) a nelze ji navyšovat.
12. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl, aby soud žalobu v celém rozsahu jako nedůvodnou zamítl. Uvádí, že § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona nedává prostor pro správní uvážení, nesoulad žádosti s Dlouhodobým záměrem je zákonným důvodem zamítnutí žádosti. V

případě žádosti žalobkyně ve vztahu k bodu 6. části A. kapitoly 2. Dlouhodobého záměru byl podle žalovaného nesoulad zřejmý. V takové situaci není správní orgán oprávněn o žádosti rozhodnout jinak než zamítavě. Odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 28. 3. 2018 č. j. 2 As 312/2017-34, že *„orgán rozhodující o zápisu školského zařízení do školského rejstříku či jeho změně je povinen zkoumat soulad žádosti s těmito záměry, aniž by byl oprávněn přitom hodnotit jejich obsah“*. Podle žalovaného ustanovení Dlouhodobého záměru diskriminační není, a to jak ve vztahu k jazykovým školám s právem státní jazykové zkoušky obecně, tak ve vztahu k jazykovým školám s právem státní jazykové zkoušky různých zřizovatelů. Nesouhlasí se žalobkyní, že se odmítl zabývat jejími dřívějšími námitkami týkajícími se údajného zkvalitňování výuky. Má za to, že se s nimi vypořádal, s ohledem na charakter řízení je výslovně shledal nedůvodnými, neboť abstraktní hledisko kvality poskytovaných služeb bylo irrelevantní, zejména s ohledem na dikci školského zákona a Dlouhodobého záměru. Dále uvádí, že efektivní řízení vzdělávací soustavy vyžaduje, aby byla nabídka vzdělávání regulována též z hlediska lokální dostupnosti. V opačném případě by zcela postrádala významu stávající právní úprava, podle níž se každé místo poskytovaného vzdělávání zapisuje do rejstříku škol podle zákonných kritérií stanovených školským zákonem. Proto je třeba odmítnout argumentaci žalobkyně, že zápisem nového místa, kde se poskytuje vzdělávání, nedojde k navýšení počtu studentů, a tudíž není důvod bránit zápisu dalšího místa do rejstříku škol. Tvzení, že žalobkyně se zaměřuje na zahraniční klientelu, považuje žalovaný za irrelevantní. Pokud by v rámci daného typu řízení zohledňoval podnikatelskou orientaci účastníka řízení na některou skupinu klientů, uplatňoval by diskriminační přístup k adresátům příslušných právních norem.

13. Žalobkyně v replice poukázala na rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 15. 12. 2021 č. j. MSMT-26404/2021-3 (dále jen „rozhodnutí č. j. MSMT-26404/2021-3“), ve kterém ministr deklaroval, že ustanovení Dlouhodobého záměru (zejména bod 6 části A. kapitoly 2.) nejsou nepřekročitelná a musí být vykládána ve vztahu ke specifickým řešeného případu. V bodu 20. se uvádí, že *„není ministru současně zřejmé, z jakého důvodu ministerstvo opomnělo v odůvodnění napadeného rozhodnutí zohlednit například skutečnost, že se v řešené právní věci jedná o zápis dalšího místa poskytovaného vzdělávání bez současného navýšení celkové kapacity jazykové školy s právem státní jazykové zkoušky“*. V bodu 21. rozhodnutí pak ministr uvádí, že *„problematickým sbledává zcela mechanické přejímání dikce ustanovení bodu 6 části A. Dlouhodobého záměru České republiky, které se projevuje tím, že ministerstvo s poukazem na toto ustanovení Dlouhodobého záměru České republiky argumentuje klesajícím počtem žáků a dostačujícími kapacitami, aniž by však v souladu se zásadou individualizace rozhodování uvedenou v ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu zabývalo konkrétní situací, která panuje v místě, jež má být zapsáno jako další místo poskytovaného vzdělávání“*. Žalobkyně má za to, že zmiňované závěry lze aplikovat i v nyní projednávané věci.
14. Žalovaný v duplice ohledně rozhodnutí č. j. MSMT-26404/2021-3 uvedl, že se týká samostatného správního řízení s odlišným předmětem. Zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně pro jeho nepřezkoumatelnost způsobenou zásadními nedostatky odůvodnění nezpůsobuje nesprávnost ani nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, které nebylo vydáno v řízení o žádosti, ale v řízení o rozkladu proti rozhodnutí v přezkumném řízení. Odkazuje na body 19. až 21. uvedeného rozhodnutí, v nich podrobně uvádí důvody, pro které bylo v rámci rozkladového řízení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně prohlášeno za nepřezkoumatelné. V tamní věci bylo zjištěno, že se správní orgán prvního stupně v odůvodnění zcela opomněl vypořádat s žalobcovou argumentací a s

okolnostmi daného případu. Ze zmiňovaného rozhodnutí podle žalovaného nevyplývá povinnost žádosti žalobkyně vyhovět, nýbrž toliko věc opětovně projednat, zabývat se námitkami žalobce, vyhodnotit veškeré relevantní okolnosti daného případu a do odůvodnění promítnout úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů.

15. Při jednání před Městským soudem v Praze strany setrvaly na své argumentaci. K dotazu soudu nepožadovaly provést žádný důkaz soudem.
16. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
17. Podle § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona *orgán, který vede rejstřík škol a školských zařízení, žádost o zápis školy nebo školského zařízení do rejstříku dále zcela nebo zčásti zamítne v případě, že posouzením žádosti zjistí, že žádost není v souladu s dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky nebo příslušného kraje.*
18. Podle § 149 odst. 4 školského zákona *na posouzení žádosti o zápis změny v rejstříku se obdobně vztahuje § 148 s tím, že orgán, který vede rejstřík, rozhodne o zápisu změny v údajích uvedených v odstavci 2 do 30 dnů od doručení žádosti. V případě žádosti o změnu v údajích vedených podle § 144 odst. 1 písm. b) a c), nedochází-li k převodu nebo přechodu činnosti školy nebo školského zařízení na jinou právnickou osobu, a podle § 144 odst. 1 písm. i), j) a m) správní orgán provede tuto změnu bezodkladně bez vydání rozhodnutí a vyrozumí o ní účastníky.*
19. Podle bodu 6 části A. kapitoly 2. Dlouhodobého záměru *do rejstříku škol a školských zařízení nebudou vzhledem ke klesajícímu počtu žáků a dostačujícím kapacitám, které ve školním roce 2018/2019 šestinásobně převyšují počty vykazovaných žáků, zapisovány nové jazykové školy s právem státní jazykové zkoušky ani nebudou navyšovány kapacity jazykových škol s právem státní jazykové zkoušky a zapisována nová místa poskytovaného vzdělávání.*
20. Soud se předně zabýval otázkou, zda napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, k níž je soud povinen přihlížet z úřední povinnosti, přičemž došel k závěru, že napadené rozhodnutí touto vadou zatíženo není. Žalovaný zejména pod bodem 16. až 19. napadeného rozhodnutí srozumitelně popsal, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, podle kterých právních norem rozhodl a jakými úvahami se přitom řídil.
21. Žalobkyně ve své žalobě uvádí, že se žalovaný odmítl zabývat jejími námitkami, že zápisem dalšího místa výuky se nezvýší maximální kapacita školy. Jakkoli je toto tvrzení zahrnuto pod žalobní bod týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu, lze ji dle mínění soudu rovněž chápat jako součást námítky nepřezkoumatelnosti, soud proto považuje za vhodné se s ní v této části rozsudku vypořádat.
22. V bodu 17. odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvádí: „Vzhledem k tomu, že ze zákona a z dlouhodobého záměru zcela jednoznačně vyplývá zákaz zápisu nových míst vzdělávání poskytovaného jazykovými školami s právem státní jazykové zkoušky do rejstříku škol a školských zařízení, má ministr za to, že rozpor s právními předpisy, jež byl zjištěn v napadeném rozhodnutí, je v tomto případě nanejvýš zřejmý. Ministr má přitom za to, že v předmětné věci je zcela irrelevantní, zda by zápisem nového místa poskytovaného vzdělávání dle nepodloženého tvrzení účastníka řízení *de facto* došlo ke změně v kvalitě poskytovaných služeb, neboť toto hledisko není v rámci předmětného řízení vůbec posuzováno. Stejně tak je z hlediska předmětného řízení irrelevantní, že zápisem nedochází ke změně v kapacitě školy, když místo poskytovaného vzdělávání představuje zcela odlišný údaj zapisovaný do rejstříku škol a školských zařízení, než je údaj o kapacitě školy.“ Z uvedeného vyplývá, že námitka žalobkyně nebyla opomenuta a z napadeného rozhodnutí je zřejmé, proč žalovaný považuje žalobkyní tvrzené skutečnosti

za nesprávné, resp. nerozhodné. Ani v tomto ohledu nelze napadené rozhodnutí posoudit jako nepřezkoumatelné.

23. *V prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá, že její žádost o zápis nového místa výuky nebyla v rozporu s bodem 6. části A. kapitoly 2. Dlouhodobého záměru, neboť nemělo dojít k navýšení stávající kapacity ani k navýšení maximální schválené kapacity jazykové školy, nýbrž k přesunu části výuky za účelem jejího zkvalitnění.
24. Soud v obecné rovině uvádí, že požadavek na soulad žádosti o zápis školy (a obdobně žádosti o zápis změny) do rejstříku škol s Dlouhodobým záměrem obsažený v § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona je konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu uznáván jako jedna z legitimních zákonných podmínek pro provádění zápisů a změn v rejstříku škol (viz např. rozsudek NSS ze dne 30. 11. 2010 č. j. 2 As 66/2010-74, či rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2020 č. j. 2 As 69/2019-40, či rozsudek NSS ze dne 18. 11. 2020 č. j. 4 As 139/2020-40), přičemž ústavní konformitu této právní úpravy potvrdil Ústavní soud v nálezu ze dne 9. 7. 2019 sp. zn. Pl. ÚS 34/17.
25. V nyní projednávaném případě dospěl žalovaný k závěru, že žádost žalobkyně v části týkající se zápisu nového místa vzdělávání není v souladu s Dlouhodobým záměrem, který zápis nových míst poskytovaného vzdělávání v případě jazykových škol s právem státní jazykové zkoušky výslovně zakazuje. Soud předesílá, že při aplikaci právní normy je vždy nutné šetřit jejího významu a uplatňovat kombinaci interpretačních metod, jimiž jsou kromě jazykového výkladu také výklad logický, systematický, teleologický či historický. V daném případě se soud ztotožňuje se žalovaným, že dikce předmětného ustanovení Dlouhodobého záměru vskutku nedává prostor pro správní úvahu tím, že *„[d]o rejstříku škol a školských zařízení nebudou ... zapisovány nové jazykové školy s právem státní jazykové zkoušky ani nebudou navyšovány kapacity jazykových škol s právem státní jazykové zkoušky a zapisována nová místa poskytovaného vzdělávání.“*
26. Žalobkyně argumentuje ve prospěch zápisu nového místa vzdělávání tím, že nedojde k navýšení současné ani maximální povolené kapacity školy. Ve formulaci citovaného ustanovení však soud nemůže přehlédnout, že navyšování kapacity je rovněž výslovně vyloučeno. Jedná se tak o další, samostatně stojící imperativ, z něhož lze vyvodit, že nová místa vzdělávání nelze do rejstříku škol zapsat bez ohledu na to, zda je současně navyšována kapacita, či nikoli. Nadto je třeba podotknout, že nenavýšení stávající kapacity žalobkyně (jinými slovy nezvýšení současného počtu jejích studentů) přesunem části výuky není a pravděpodobně ani nemůže být ze strany žalobkyně nijak doloženo, a nachází se tak pouze v rovině tvrzení. Stejně tak tvrzení, zda by přesun části výuky do dalšího místa vzdělávání přeci jen nepřinesl nárůst počtu studentů, nelze ověřit.
27. Zákaz zápisu nových jazykových škol, navyšování jejich kapacit a zápisu nových míst jimi poskytovaného vzdělávání je Dlouhodobým záměrem zdůvodněn klesajícím počtem žáků a dostačujícími kapacitami. Tyto kapacity však podle soudu nelze chápat toliko ve smyslu počtu studentů, nýbrž i ve smyslu počtu zařízení poskytujících daný druh vzdělávání s veškerým jejich příslušenstvím, přičemž záměrem Dlouhodobého plánu zcela evidentně je tuto síť míst institucionálně nerozšiřovat. I v samotném zápisu nových míst vzdělávání je tedy nutné spatřovat určitý způsob navyšování kapacit jazykových škol, přinejmenším co do jejich dostupnosti. Soud přisvědčuje žalovanému, který žádost žalobkyně zamítl podle § 148 odst. 3 písm. a) ve spojení s § 149 odst. 4 školského zákona pro její nesoulad s Dlouhodobým záměrem.
28. Předmětem *druhého žalobního bodu* je námitka nedostatečného zjištění skutkového stavu. Žalovaný se podle žalobkyně měl zabývat tím, zda se zápisem dalšího místa výuky zvýší

kapacita školy, a dále zda se v případě žalobkyně bude jednat o navyšování konkurence, když její cílovou skupinou jsou studenti ze zahraničí.

29. Soud se shoduje s žalovaným, že s ohledem na výše aprobovaný závěr, že zápis nového místa výuky není možný pro zřejmý rozpor s Dlouhodobým záměrem, by bylo nadbytečné podrobněji zkoumat žalobkyní uváděné skutečnosti. Lze se též ztotožnit se žalovaným, že pokud by bylo při posuzování žádosti zohledňováno, na jakou klientelu (žáky či studenty) se žalobkyně zaměřuje, jednalo by se o projev nerovného přístupu k adresátům příslušných právních norem. Námitky druhého žalobního bodu tak soud neshledal důvodnými.
30. K žalobkyní odkazovanému rozhodnutí č. j. MSMT-26404/2021-3 soud uvádí, že v jeho odůvodnění nenachází oporou pro právní názor žalobkyně, jenž je předmětem prvního žalobního bodu. Je v něm uvedeno: „*Nad rámec uvedeného pak obsahuje odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze opakované konstatování, že ministerstvo na základě posouzení žádosti zjistilo její rozpor s citovaným ustanovením Dlouhodobého záměru České republiky. Ministerstvo se tak v odůvodnění napadeného rozhodnutí opomnělo vypořádat s obsahem žádosti v té části, ve které účastník řízení uváděl konkrétní důvody, pro něž žádá o zápis dalšího místa poskytovaného vzdělávání do rejstříku škol a školských zařízení, a dále též důvody, pro které účastník řízení vnímal žádost jakožto souladnou s požadavky uvedenými v Dlouhodobém záměru České republiky. Byť obecně platí, že zcela jistě ne všechny argumenty, které v rámci správních řízení uvádějí jejich účastníci, musí být vždy skutečně relevantní ve vztahu k předmětu daných řízení a byť správní orgány zcela jistě nemusejí na veškeré vznášené argumenty v každém jednotlivém případě explicitně reagovat, není dle názoru ministra možné připustit, aby byla v řešeném právním případě co do odůvodnění napadeného rozhodnutí veškerá argumentace účastníka řízení zcela ignorována a aby na ni v odůvodnění napadeného rozhodnutí nebylo reagováno vůbec.*“ Ministr v citované části rozhodnutí došel k závěru, že odůvodnění jím přezkoumávaného rozhodnutí se nevypořádává s námitkami účastníka řízení, je tedy natolik nedostatečné, že je třeba přistoupit k jeho zrušení pro nepřezkoumatelnost. Nikterak však nerozporuje věcnou správnost rozhodnutí, ani nepředjímá, jak by měla být předmětná právní otázka posouzena. Citované správní rozhodnutí tedy soud nepovažuje pro nyní projednávanou věc za přílehlavé.
31. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, kterému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. června 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu